

KRIZOVÝ PLÁN ŠKOLY

v případě výskytu rizikového chování žáků

ADRESA ŠKOLY:

ZŠ Veselí nad Lužnicí, Čs. armády 210, okres Tábor

IČO: 70890838

ŘEDITELKA ŠKOLY:

Mgr. Ilona Vránková

Vypracoval metodik prevence pro 2. stupeň: Mgr. Filip Heyduk

Metodik prevence pro 1. stupeň: Mgr. Dana Nováková

Obsah:

1 ÚVOD	3
2 KRIZOVÉ OBLASTI	4
2.1 Záškoláctví	4
2.2 Šikana a kyberšikana	5
2.3 Agrese ve škole	8
2.4 Nekázeň a překračování školních pravidel	8
2.5 Vandalismus a krádeže	9
2.6 Adiktologie – závislostní chování	10
2.6.1 Alkohol	10
2.6.2 Tabák	11
2.6.3 Omamné a psychotropní látky	11
2.7 Rasismus, xenofobie	13
2.8 Rizikové chování ve sportu a dopravě.....	14
2.9 Sexuálně rizikové chování	15
2.10 Poruchy příjmu potravy	16
2.11 Týrání a zneužívání dětí	16
2.11.1 Fyzické týrání	16
2.11.2 Sexuální zneužívání	17
2.11.3 Syndrom CAN	18
2.12 Sebepoškozování	19
2.13 Negativní působení sekt a náboženských hnutí.....	20
3 DŮLEŽITÉ KONTAKTNÍ ÚDAJE	21

1. ÚVOD

Krizový plán školy je dokument, který informuje o rizikovém chování žáků ve škole, navrhuje preventivní opatření a poskytuje návod postupu při řešení rizikového chování. Je součástí Školního preventivního programu a je vypracován v souladu s platným zněním Školního řádu. Krizový plán školy vychází z těchto dokumentů:

- *Metodický pokyn ministryně školství, mládeže a tělovýchovy k prevenci a řešení šikany ve školách a školských zařízeních (č.j. MSMT-21149/2016)*
- *Metodické doporučení k primární prevenci rizikového chování u dětí, žáků a studentů ve školách a školských zařízeních, č.j. 21291/2010-28*
- *Metodický pokyn Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy k výchově proti projevům rasismu, xenofobie a intolerance, č.j.14423/99-22*
- *Pravidla pro rodiče a děti k bezpečnějšímu užívání internetu, č.j. 11696/2004-24*
- *Pokyn ministra školství, mládeže a tělovýchovy k prevenci zneužívání návykových látek ve školách a školských zařízeních , č.j. 16227/96-22*

V rámci prevence sociálně patologických jevů je třeba věnovat zvýšenou pozornost jakýmkoli změnám v chování či prospěchu, které se u jednotlivce nebo skupiny na škole vyskytnou.

a) Pokud se týká jednotlivce, promluvit si s ním v bezpečném a chráněném prostředí a pokusit se zjistit příčinu změny. O zjištěných poznacích informovat třídního učitele, příp. ředitele školy, metodika prevence nebo výchovného poradce.

b) Pokud se změna týká celého kolektivu, přenechat šetření na metodikovi prevence ve spolupráci s třídním učitelem, výchovným poradcem či externím poradenským zařízením. Třídní učitel o zjištěném stavu informuje zákonné zástupce žáků a s ohledem na situaci buď individuálně, nebo prostřednictvím mimořádné rodičovské schůzky, zákonným zástupcům nabídne pomoc při řešení a doporučí poradenské zařízení.

Primární prevence rizikového chování u žáků v působnosti MŠMT se zaměřuje na předcházení rizik, které směřují zejména k následujícím rizikovým projevům v chování žáků:

- záškoláctví
- šikana a kyberšikana
- agrese ve škole
- nekázeň a překračování školních pravidel
- vandalismus a krádeže
- adiktologie – závislostní chování
- rasismus/xenofobie
- rizikové sporty/doprava
- sexuálně rizikové chování
- poruchy příjmu potravy
- týrání a zneužívání dětí
- sebepoškozování
- negativní působení sekt

2. KRIZOVÉ OBLASTI

2.1 Záškoláctví

Záškoláctví je úmyslné zameškávání školního vyučování. Žák se z vlastní vůle nebo se souhlasem rodičů vyhýbá pobytu ve škole. Záškoláctví má dvě základní formy – *impulsivní* (absence není plánovaná) a *plánované* (odchod ze školy je pod různými záminkami plánován). Příčinou může být negativní vztah ke škole, vliv rodinného prostředí či způsob trávení volného času.

Primární prevence záškoláctví

1) Prostřednictvím školního vzdělávacího programu je třeba posilovat u žáků kladný vztah ke škole, vzdělání, svým spolužákům a učitelům, nabízet pozitivní vzory chování a posilovat zdravé klima školy, nabízet mimoškolní zájmové činnosti.

2) Žáky a rodiče je třeba důsledně seznámit se školním řádem.

Podmínky stanové školním řádem pro docházku do školy

Zákonný zástupce žáka je povinen zajistit, aby žák docházel řádně do školy a vzdělával se. Je povinen dokládat důvody nepřítomnosti žáka ve vyučování podle podmínek stanovených školou. Důvody nepřítomnosti žáka ve vyučování musí být škole oznámeny **nejpozději do 3 kalendářních dnů od počátku nepřítomnosti žáka**. Zákonný zástupce je povinen doložit důvody nepřítomnosti žáka jak při prezenční, tak i distanční výuce. O uvolnění žáka z vyučování během dne zákonný zástupce písemně informuje třídního učitele nebo vedení školy v žákovské knížce, škola si pořizuje kopii dokladu o písemné žádosti o uvolnění (datum, hodina, důvod, podpis žadatele – zákonného zástupce).

Je-li žák při vyučování indisponován (náhlá nevolnost, horečka, drobný úraz, aj.), informuje ihned třídní učitel, učitel, vedení školy či sekretářka školy telefonicky zákonného zástupce a domluví se na dalším postupu. Vždy se musí jednat o osobní převzetí pověřenou osobou v prostorách školy. Pokud žák odejde během vyučování ze školy bez uvolnění a nikomu kompetentnímu svůj odchod neoznámí, bude toto řešeno jako neomluvená absence a přešůpek proti školnímu řádu.

Zákonný zástupce žáka má povinnosti informovat školu o změně zdravotní způsobilosti, krátkodobých i dlouhodobých zdravotních obtížích žáka (alergie, epilepsie, aj.)

A) DOPORUČENÉ RADY PŘI ZJIŠTĚNÍ ZÁŠKOLÁCTVÍ

1. Zjistit příčinu, proč se žák k záškoláctví uchyluje
2. Analyzovat příčiny a zvolit vhodnou strategii k překonání vzniklých obtíží
3. Jednat ve spolupráci s rodiči, získat si je na svou stranu, nikoli k boji mezi školou a žákem
4. Je-li důsledkem neúnosná školní situace, navodit změnu a dlouhodobá opatření k nápravě
5. Je-li záškoláctví ve větším rozsahu a máme podezření na závislosti či psychické problémy spolupracujte s PPP nebo centry - SPC, OSPOD, SVP...
6. Pomoci dítěti k návratu do třídy a kolektivu, k problému se již nevracet
7. Domluvit se s rodiči na pravidelné komunikaci, aby se předešlo opětovnému záškoláctví

B) DOPORUČENÝ POSTUP PŘI NEOMLUVENÉ ABSENCI

1. O neomluvené či zvýšené absenci informuje třídní učitel na pedagogické radě vedení školy a kolegy včetně výchovného poradce a školního metodika prevence.
2. Neomluvenou absenci v menším počtu hodin (do 10 hodin) řeší třídní učitel se zákonným zástupcem žáka. Třídní učitel upozorní telefonicky nebo během osobního pohovoru zákonné zástupce žáka o neomluvené absenci žáka, zjistí důvod jeho nepřítomnosti a upozorní na povinnosti stanovené zákonem a možnými důsledky v případě neomluvení absence nebo jeho dalšího nárůstu.
3. Při vyšším počtu dlouhodobě neomluvených hodin (nad 10 hodin) je svolána výchovná komise, které se účastní ředitel školy, zákonný zástupce žáka, třídní učitel a výchovný poradce či metodik prevence. Pozvání zákonných zástupců žáka na jednání se provádí doporučeným dopisem. O průběhu jednání se provede zápis, který zúčastněné osoby podepíší.
4. V případě, že neomluvená absence žáka nadále roste (nad 25 hodin) a zákonný zástupce neplní povinnosti v souladu se školním řádem, ředitel školy bezodkladně pošle oznámení o pokračujícím záškoláctví s náležitou dokumentací příslušnému orgánu sociálně právní ochrany dětí. Tato ohlašovací povinnost vychází z platné právní úpravy.

2.2 Šikana a kyberšikana

Šikanování je jakékoliv chování, jehož záměrem je ublížit, ohrožit nebo zastrašovat jednotlivce či skupinu osob. Spočívá v cílených a opakovaných fyzických a psychických útocích jedincem nebo skupinou vůči jedinci či skupině žáků, kteří se neumí nebo z nejrůznějších důvodů nemohou bránit. Zahrnuje jak fyzické útoky v podobě bití, vydírání, loupeží, poškozování věcí, tak i útoky slovní v podobě nadávek, pomluv, vyhrožování či ponižování. Může mít i formu sexuálního obtěžování až zneužívání.

V současnosti se šikana často přesouvá do kybernetického prostoru. Takovou šikanu označujeme jako kyberšikanu, která zahrnuje útoky prostřednictvím e-mailů, sms zpráv, vyvěšování urážlivých materiálů na internetové stránky, sociální sítě apod.

Šikana má i nepřímou formu, která se projevuje jako demonstrativní přehlížení či ignorování žáka. Nebezpečnost působení šikany spočívá zvláště v závažnosti, dlouhodobosti a nezřídka v celoživotních následcích na duševní a tělesné zdraví oběti. Mnohdy se jedná o skryté chování, které lze obtížným způsobem odhalit.

A) DOPORUČENÉ RADY PŘI PODEZŘENÍ NA ŠIKANU

Nepřímé (varovné) znaky šikanování:

- žák je o přestávkách často osamocený, ostatní o něj nejeví zájem, nemá kamarády
- při týmových sportech bývá jedinec volen do mužstva mezi posledními
- o přestávkách vyhledává blízkost učitelů
- má-li žák promluvit před třídou, je nejistý, ustrašený
- působí smutně, nešťastně, stísněně, stává se uzavřeným
- jeho školní prospěch se někdy náhle a nevysvětlitelně zhoršuje
- jeho věci jsou poškozené nebo znečištěné, případně rozházené
- má zašpiněný nebo poškozený oděv
- stále postrádá nějaké své věci
- odmítá vysvětlit poškození a ztráty věcí nebo používá nepravděpodobné výmluvy
- začíná vyhledávat důvody pro absenci ve škole
- má viditelné odřeniny, modřiny, škrábance nebo řezné rány, které nedovede vysvětlit

Přímé znaky šikanování:

- posměšné poznámky na adresu žáka, nadávky, ponižování
- hrubé žerty a schválnosti na jeho účet
- kritika žáka, výtky na jeho adresu, pronášené nepřátelským nebo pohrdavým tónem
- vydírání žáka, nátlakové jednání s cílem se obohatit (dary či peníze pro šikanujícího)
- příkazy od jiných spolužáků, kterým se šikanovaný podřizuje
- navádění žáka na vykonávání nemorálních až trestných činů či spoluúčasti na nich
- fyzické útoky: strkání, šťouchání, rány, kopání, které oběť zpravidla neoplácí
- rvačky, v nichž jeden z účastníků je zřetelně slabší a snaží se uniknout

Primární prevence šikany

Učitelé vedou systematicky a důsledně žáky k osvojování zásad mezilidských vztahů, učí je respektovat identitu a individualitu jedince. Pomáhají rozvíjet pozitivní mezilidské vztahy a úctu k životu druhého člověka. Všichni učitelé by měli vnímat vztahy mezi žáky, atmosféru v třídních kolektivech, kde působí, jako nedílnou součást své práce. Svým chováním se podílí na prevenci šikanování ve třídách, monitorují sociální klima ve třídě, neprodleně reagují na nevhodné chování mezi dětmi. Školní metodik prevence spolupracuje s dalšími organizacemi a organizuje preventivní akce proti šikanování.

Doporučený postup při zjištění šikany

1. Pracovník, který pozoruje šikanu nebo na ni byl upozorněn, je povinen:

- konfrontovat svá pozorování s dalšími kolegy, zejména třídním učitelem
- oznámit své podezření vedení školy, školnímu metodikovi prevence, výchovnému poradci a konzultovat další postup
- domluvit se, kdo povede vyšetřování - třídní uč. / metodik prev. / výchov. por.
- kvalifikovaně odhadnout stadium a formu šikany

- vyslechnout (mezi čtyřma očima) co nejvíce nezaujatých svědků – spolužáků, těch, co na šikanu upozornili, důležité věci si zapisovat, je zejména důležité získat odpovědi na následující otázky: ***Kdo je obětí? Kdo je agresor? Co, kdy a kde dělali agresori obětem? Jak dlouho šikana přetrvává?***
- spojit se s rodiči oběti a poprosit je o pomoc a spolupráci
- vyslechnout oběť - citlivě, diskrétně, zaručit bezpečí a důvěrnost informací a veškeré informace si zapsat
- **nikdy problém neřešte před třídou !!!**
- **nikdy nekonfrontujte oběť s agresorem !!!**
- vyslechněte agresory - překvapivě, znemožnit domluvu, soustředit se na rozpory ve výpovědích agresorů
- ve spolupráci s vedením školy, metodikem prevence a výchovným poradcem posoudit závažnost situace a navrhnout další postup vůči obětem i agresorům
- potrestání je individuální a závisí na věku, intenzitě šikany i na tom, zda jde o první případ nebo recidivu
- individuálně pozvat rodiče agresorů, seznámit je se situací a sdělit jim navrhovaná opatření (zdůraznit možnost nápravy) a požádat je o spolupráci
- individuálně pozvat rodiče obětí šikany, seznámit je se situací a domluvit se na opatřeních (terapie, osobnostní výcvik...)
- rozebrat situaci ve třídě (vynechat citlivé detaily), vysvětlit nebezpečí a důsledky šikany, oznámit potrestání viníků a třídu nadále pozorovat
- na třídní schůzce informovat o postizích a dalších formách ošetření třídy (monitoring třídy, programy PPP, práce s pravidly ve třídě, výplň přestávek...)

Jedná-li se o pokročilou a velmi závažnou šikanu

1. Záchrana oběti
2. Domluvit se s vedením školy, metodikem prevence a výchovným poradcem na vyšetřování
3. Podpora oběti
4. Nahlášení policii ČR, případně jiným orgánům
5. Zprostředkovat péči PPP či psychologa pro oběť

KYBERŠIKANA

Kyberšikanu definujeme jako zneužití informačních technologií (zejména mobilu a internetu) k činnostem, které mají někoho záměrně ohrozit a ublížit mu. Jedná se hlavně o útoky prostřednictvím e-mailů, smsek, urážlivých a nepravdivých zpráv a materiálů, které agresor vyvěšuje na web či sociální sítě. Povaha a provedení útoků určují její závažnost.

Doporučený postup při zjištění kyberšikany

1. Zajistit ochranu oběti
2. Informovat vedení školy, metodika prevence a výchovného poradce
3. Zajistit důkazy s podporou IT kolegy
4. Vyšetřit všechny souvislosti a provést zápis
5. Informovat zákonné zástupce

6. Při větší závažnosti spolupracovat s policií ČR a vyvodit sankce

2.3 Agrese ve škole

Fyzická i verbální agrese jsou velmi častým jevem. Je-li dlouhodobá a záměrná - směřovaná na konkrétní jedince či skupiny, mluvíme o šikaně. Za agresi považujeme útočné jednání, které se projevuje poškozováním nebo násilným omezováním jiné osoby nebo věci.

U agresivního chování žáka je především nutné jednoznačně a jasně deklarovat nesouhlas a takové chování odmítnout. Za agresivní chování lze považovat hrubé chování vůči jiné osobě či věci (mlácení, kopání, rozbíjení), verbální nadávky či nenávistné komentáře na adresu spolužáků či učitelů.

Primární prevence a doporučený postup při agresi

Důležitá je podpora tolerance, vědomí sounáležitosti a spolupráce mezi žáky. Učitelé by měli posilovat dobré vztahy a zdravé klima ve třídách i ve škole. Třídní učitelé stanoví ve svých třídách obecná pravidla soužití, jako vyjádření morálních hodnot. Tato pravidla je nejlepší tvořit společně se žáky a jasně v nich deklarovat požadavek slušného chování a mluvení. Děti budou hrubé jen tak, jak jim to okolí dovolí. Je nutné, aby si byly vědomy toho, že se jedná o nepřijatelné chování. Pokud žákovo chování ohrožuje bezpečnost a zdraví jeho, ostatních žáků, vyučujících, zaměstnanců školy, je škola povinna uvědomit zákonného zástupce případně domluvit výchovnou komisi, kde škola navrhne zákonným zástupcům možnosti odborné péče pro jejich dítě. Dle konkrétních okolností je třeba přivolat i OSPOD či orgán Policie ČR.

2.4 Nekázeň a překračování školních pravidel

Nekázeň lze chápat jako porušování kázně, tedy nedodržování či porušování daných školních norem, pravidel a očekávaných sociálních rolí jedince. Udržení kázně je zpravidla v kompetenci třídního učitele, či vyučujícího, který se s nekázní setkal. Míra nekázně je různorodá a je potřeba k ní přistupovat s ohledem na žáka, okolnosti, závažnost a opakovanost. Zpravidla stačí kázeňské postihy v rámci školy dle Školního řádu - napomenutí třídního učitele, důtka třídního učitele, důtka ředitele školy či snížený stupeň hodnocení chování žáka. Problémové chování žáka lze řešit i ve spolupráci s PPP i dalšími orgány jako SPC, OSPOD, SVP či Policií ČR.

Doporučený postup při opakované nekázní žáka

1. pohovor s žákem - cílem je zjistit možné příčiny a domluvit se na vzájemné spolupráci
2. pohovor s žákem a jeho zákonným zástupcem - cílem je dohoda na společném postupu při řešení nekázně (motivovanost zákonných zástupců, zvýšení kontroly žáka a tlak na změnu)
3. svolání výchovné komise (tvoří ji ředitel školy, výchovný poradce, metodik prevence, třídní učitel, žák a jeho zákonný zástupce) - tato komise je obvykle posledním pokusem školy řešit potíže s žákem, než se obrátí na další orgány, jako jsou OSPOD, SVP apod.

2.5 Krádeže a vandalismus

Krádeže, zejména mobilních telefonů, peněz a ničení školního majetku, jsou nejčastějšími formami protiprávního jednání, se kterými se lze v prostředí škol setkat.

Primární prevence krádeží a vandalismu

Ta spočívá zejména v důkladném vedení žáků třídním učitelem a dalšími kolegy, aby žáci dokázali rozpoznat protiprávní jednání, byli všímaví vůči svému okolí a v případě, že budou svědky takového jednání, ohlásili neprodleně záležitost pracovníkovi školy. Zároveň je třeba informovat žáky i jejich zákonné zástupce, aby se vyvarovali nošení cenných věcí do školy, případně si je ukládaly na místa k tomu určená.

Žáci musí být na začátku roku poučeni o bezpečnosti a ochraně zdraví a je třeba se věnovat i problematice vzniklých škod na školním majetku. Každý žák musí vědět, že je odpovědný za škody, které svým jednáním způsobí, a proto po něm bude škola požadovat náhradu, bez ohledu na to, zda škodu způsobil úmyslně nebo z nedbalosti.

Doporučený postup při zjištění krádeži

1. Vyslechnout poškozeného a možné viníky a vyhodnotit vážnost situace
2. O události je třeba pořídit písemný záznam i v případě, že se k činu nikdo nepřizná
3. Není-li škola schopná dopomoci se sama nápravou, je nezbytné předat Věc orgánům činným v trestním řízení (Policie ČR) nebo informovat rodiče žáka/žáků, že tuto událost můžou ohlásit sami
4. V případech opakovaného jednání (krádeží), kdy se opatření školy ukázala jako neúčinná, je třeba nahlásit věc orgánu sociálně-právní ochrany

Doporučený postup při vandalismu

1. Při zjištění vandalismu zjistit rozsah vzniklých škod
2. Pokusit se odhalit viníka
3. Vyhotovit písemný záznam o události, poničený majetek je vhodné nafotit
4. V případě, že viníka škola zná, může na něm (jeho zákonném zástupci) vymáhat nápravu nebo finanční náhradu škody
5. Nedojde-li mezi zákonnými zástupci nezletilého dítěte a školou k dohodě o náhradě škody, může ji škola vymáhat náhradou soudní cestou

2.6 Adiktologie - závislostní chování

Do této oblasti spadá široké spektrum chování, které vykazuje znaky závislosti – od distribuce a užívání alkoholu, tabákových výrobků a jiných návykových látek po gambling.

Primární prevence závislostního chování (obecně)

- vytvořit podmínky pro předcházení výskytu tohoto chování ve škole i mimo ni
- zajistit bezpečnost a ochranu zdraví žáků před škodlivými účinky návykových látek
- školním řádem školy a vnitřním řádem školského zařízení (dále jen „školní řád“) jasně vymezit zákaz užívání návykových látek ve škole a jejich nošení do školy
- poskytovat žákům a zákonným zástupcům nezbytné informace k zajištění jejich ochrany před tímto rizikovým chováním
- vzdělávat žáky v oblasti primární prevence užívání návykových látek
- poskytnout žákům a jejich zákonným zástupcům kontakty na pomáhající instituce a možnostech řešení situace
- při řešení případů souvisejících s užíváním omamných a psychotropních látek (OPL) spolupracujte s dalšími zainteresovanými institucemi (Policie ČR, OSPOD,...)
- v případech, které stanoví zákon, plnit ohlašovací povinnosti směrem k orgánům činným v trestním řízení, orgánům sociálně-právní ochrany a zákonným zástupcům

2.6.1 Alkohol

Stanoviska vyplývající ze školního řádu

Pro žáky a zaměstnance platí přísný zákaz piti alkoholických nápojů v celém areálu školy. Velmi striktně a důrazně bude žáky dodržován zákaz nošení, šíření a používání návykových látek, jedná se o hrubý přestupek proti školnímu řádu. Užívání psychotropních a návykových látek, piti alkoholu a kouření, je pro žáky školy nepřijatelné i při výuce a při akcích pořádaných školou.

Doporučený postup při výskytu alkoholu

1. Primárně zamezit žákovi v další konzumaci a alkohol mu odebrat (v přítomnosti svědka)
2. Podle závažnosti stavu žáka, pracovník školy posoudí, zda mu nehrozí nebezpečí
3. Je-li žák ohrožen na zdraví a životě, musí mu škola zajistit péči a zavolat záchranku
4. Pokud akutní nebezpečí nehrozí, pracovník informuje třídního učitele a metodika prevence, který sepíše stručný záznam o události s vyjádřením žáka a vyrozumí vedení školy
5. Není-li žák schopen pokračovat ve vyučování, vyrozumí škola zákonného zástupce a vyzve jej, aby převzal odpovědnost za žáka a vyzvedl si ho ve škole
6. V každém případě škola musí oznámit tuto skutečnost zákonnému zástupci
7. Není-li zákonný zástupce dostupný nebo se situace opakuje, škola musí vyrozumět OSPOD a vyčkat jeho pokynů
8. Škola může doporučit uživateli nebo zákonným zástupcům potřebné kontakty s odbornou pomocí při řešení takové situace
9. Za konzumaci alkoholu škola vyvodí sankce dle šk. ř. (DŘŠ, snížená známka z chování)

2.6.2 Tabák

Stanoviska vyplývající ze školního řádu

Pro žáky a zaměstnance školy platí přísný zákaz kouření v celém areálu školy, stejně tak i používání cigaret elektronických. Užívání psychotropních a návykových látek, pití alkoholu a kouření, je pro žáky školy při výuce i při akcích pořádaných školou vždy přísně zakázáno. Přísně zakázáno je také nošení, držení, distribuce a zneužívání návykových a stimulačních látek.

Doporučený postup při výskytu alkoholu

1. Primárně zamezit žákovi v další konzumaci tabákových výrobků a odebrat mu je
2. Podle závažnosti stavu žáka, pracovník školy posoudí, zda mu nehrozí nebezpečí
3. Je-li žák ohrožen na zdraví a životě, musí mu škola zajistit péči a zavolat záchranku
4. Pokud akutní nebezpečí nehrozí, pracovník informuje třídního učitele a metodika prevence, který sepíše stručný záznam o události s vyjádřením žáka a vyrozumí vedení školy
5. Škola musí oznámit tuto skutečnost zákonnému zástupci
7. Není-li zákonný zástupce dostupný nebo se situace s konzumací tabáku opakuje, škola musí vyrozumět OSPOD a vyčkat jeho pokynů
8. Škola může doporučit uživateli nebo zákonným zástupcům potřebné kontakty s odbornou pomocí při řešení takové situace
9. Za konzumaci tabáku škola vyvodí sankce dle šk. řádu (DŘŠ, snížená známka z chování)

2.6.3 Omamné a psychotropní látky

Stanoviska vyplývající ze školního řádu

Užívání psychotropních a návykových látek, pití alkoholu a kouření, je pro žáky školy při výuce i při akcích pořádaných školou vždy přísně zakázáno. Přísně zakázáno je také nošení, držení, distribuce a zneužívání návykových a stimulačních látek. Porušení výše uváděných zákazů a nařízení bude klasifikováno jako hrubý přestupek proti školnímu řádu s odpovídajícími sankcemi.

Doporučený postup při výskytu OPL

1. Žáka je nutné izolovat od zbytku třídy, případně mu zabránit v další konzumaci
2. Podle závažnosti stavu žáka, pracovník školy posoudí, zda mu nehrozí nebezpečí
3. Je-li žák ohrožen na zdraví nebo životě, zajistí škola nezbytnou pomoc a zavolá záchranku
4. Je-li objevena látka, jíž se žák intoxikoval, předá se přivolanému lékaři pro usnadnění léčby
5. Pokud akutní nebezpečí nehrozí, žák zůstává v izolaci do příjezdu policie, o situaci se vyrozumí třídní učitel, metodik prevence, který sepíše stručný záznam o události s vyjádřením žáka a vyrozumí vedení školy
6. Není-li žák schopen pokračovat ve vyučování, vyrozumí škola zákonného zástupce a vyzve jej, aby převzal odpovědnost za žáka a vyzvedl si ho ve škole
7. V obou případech škola musí oznámit tuto skutečnost zákonnému zástupci

8. Není-li zákonný zástupce dostupný nebo se situace opakuje, škola musí vyrozumět OSPOD a vyčkat jeho pokynů. Oznamovacím místem je příslušný odbor obce s rozšířenou působností podle místa bydliště dítěte.
9. Škola může poskytnout uživateli nebo zákonným zástupcům potřebné kontakty s odbornou pomocí při řešení takové situace
10. Je nutné rozlišovat, zda se jedná o uživatele nebo distributora - uživatel je nebezpečný pouze sám sobě, distributor všem
11. Distribuce je trestným činem, zatímco užívání OPL je porušením školního řádu
12. Za konzumaci alkoholu škola vyvodí sankce dle šk. ř. (snížená známka z chování)
13. Obdobný postup zvolí pedagogický pracovník i v případě příchodu žáka do školy pod vlivem OPL, resp. kdy nelze prokázat, že se žák intoxikoval ve škole

Doporučený postup při zjištění distribuce OPL ve škole

1. Distribuce OPL je v České republice považována za protiprávní jednání
2. Jedná se tedy o trestný čin a množství distribuované látky není v tomto případě rozhodující
3. Za protiprávní jednání se považuje i přechovávání OPL, zde je množství přechovávané látky naopak velmi rozhodující a může být klasifikováno jako přestupek nebo v případě množství většího než malého jako trestný čin
4. Množství přechovávané OPL nemá vliv na sankce udělované školou
5. Jestliže má pracovník školy důvodné podezření, že ve škole došlo k distribuci OPL, musí o této skutečnosti škola vyrozumět místně příslušné oddělení Policie ČR
6. Dopustí-li se distribuce osoba mladší 18 let, vyrozumí škola kromě zákonného zástupce i orgán sociálně-právní ochrany obce s rozšířenou působností

Doporučený postup při objevení OPL ve škole

1. Pracovník školy látku nepodrobuje žádnému testu a o nálezů ihned uvědomí vedení školy
2. Za přítomnosti dalšího pracovníka školy (svědka) látku vloží do obálky
3. Na obálku se napíše datum, čas a místo nálezů, opatří se razítkem a uschová do trezoru
4. Škola o nálezů informuje Policii ČR, která provede identifikaci a zajištění podezřelé látky

2.7 Rasismus a xenofobie

Rasistické chování je takové chování, které nepřiměřeně či negativně hodnotí, v případě tvrdého rasismu i poškozují skupiny lidí na základě přisouzení biologického, rasového či národnostního původu.

Xenofobní chování je takové, které na základě subjektivně stanovených prvků cizosti (jinakosti) vyvolává obavy ze subjektů, které vnímáme jako cizí a v krajních případech může vést k jejich poškozování.

Primární prevence rasismu a xenofobie

Žákům je třeba zprostředkovávat demokratické hodnoty a principy lidských práv a tolerance. Také s nimi hovořit o extremismu a o negativních spojených s projevy extremismu v minulosti i současnosti a možnostech sankcí za tyto projevy. Je vhodné využít pestré nabídky preventivních programů zaměřených na téma rasismu a xenofobie.

Doporučené postupy v případě zjištění rasismu či xenofobie

1. Nejprve je třeba zjistit vážnost a hloubku extremistického přesvědčení u daného jednotlivce či skupiny v projevech ve škole, v třídním kolektivu i mimo školu
2. Je nezbytné okamžitě a razantně vystoupit proti projevům této intolerance
3. V případě zjištění hlouběji zakotvených postojů (opakované verbální či vizuální projevy s možným extremistickým podtextem, účast žáka v extremistické partě, užití násilí s extremistickým podtextem) informujeme rodiče a nabídneme jim spolupráci
4. V případě závažných násilných projevů informujeme Policii ČR
5. Do výuky je vhodné zařadit tuto problematiku, pozvat experty a diskutovat s žáky
6. Při opakovaných projevech rasistického/xenofobního chování vůči jiným osobám ve škole, lze postupovat dle doporučení při zjištění šikany
7. Pokud žák propaguje extremistické hnutí či názory bez konkrétní oběti, je třeba informovat zákonného zástupce žáka a provést s žáky okamžitou intervenci na dané téma

2.8 Rizikové chování ve sportu a dopravě

Jedná se o relativně novou formu rizikového chování z hlediska masového rozšíření. Lze ho definovat jako záměrné vystavování sebe nebo druhých nepřiměřeně vysokému riziku újmy na zdraví nebo dokonce přímému ohrožení života v rámci sportovní činnosti nebo v dopravě. Patří sem např. snowboarding v lavinových polích, extrémní sjezdy horských kol v nebezpečném terénu, jízda na kole bez ochranných pomůcek, realizace parkouru či jízda na skateboardu v neznámém či jinak rizikovém prostředí, závody aut v plném provozu, jízda na kole pod vlivem psychoaktivních látek, sjíždění divokých úseků řek bez potřebného vybavení či zkušeností apod.

Primární prevence rizikových sportů či dopravě

- a) dopravní besedy ve škole – může je vést dopravní policista či vyškolený pedagog
- b) použití multimediálních pomůcek – ilustrace prostřednictvím fotek, videí či PC her
- c) praktický nácvik na dopravním hřišti
- d) exkurze – na pracoviště dopravní policie, dopravních podniků aj.

Doporučený postup při zjištění rizikového sportu/dopravy

1. Při zjištění, že se žák věnuje extrémně nebezpečnému sportu, okamžitě informovat rodiče
2. Provést intervenci na téma bezpečnost a ochrana zdraví v dané třídě
3. V odůvodněných závažných případech je možné kontaktovat OSPOD či Policii ČR

Doporučený postup v případě drobného úrazu

1. Úraz ošetří pedagog přítomný na výuce (dozoru, je-li přestávka)
2. Ošetřující pedagog nahlásí úraz třídnímu učiteli žáka a zapíše úraz do Knihy úrazů
3. Třídní učitel dle závažnosti úrazu informuje zákonné zástupce žáka, případně je vyzve k vyzvednutí žáka, je-li třeba následné lékařské vyšetření/ošetření

Doporučený postup v případě vážného úrazu

1. První pomoc při úrazu poskytne pedagog přítomný na výuce (dozoru, je-li přestávka)
2. Je-li to nutné, zavolá záchranou službu (155)
3. Úraz nahlásí třídnímu učiteli, řediteli školy, metodikovi prevence a výchovnému poradci a úraz zapíše do Knihy úrazů
4. Škola (třídní učitel) telefonicky informuje zákonné zástupce žáka
5. Navštědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že v souvislosti s úrazem byl spáchán trestný čin nebo přešůpek, nebo jedná-li se o smrtelný úraz, podá ředitel školy hlášení místně příslušnému útvaru Policie ČR
6. Třídní učitel žáky seznámí s událostí, provede opětovné poučení o bezpečnosti a ochraně zdraví, předcházení úrazům (zapíše do ŽK a TK)

2.9 Sexuálně rizikové chování

Jedná se o soubor projevů chování, které doprovázejí sexuální aktivity a současně vykazují pro jedince rizika v různých oblastech (zdravotní, sociální atd.). Lze sem zařadit např. nechráněný pohlavní styk při náhodné známosti, výrazně promiskuitní chování, rizikové sexuální praktiky, kombinace užívání návykových látek a sexu, sexuální zneužívání ve všech jeho formách, zveřejňování intimních fotografií na internetu či jejich zasílání mobilním telefonem apod.

Primární prevence sexuálního chování

Nepodceňujeme v oblasti prevence významnou úlohu sexuální výchovy. Je nutné motivovat žáky k vytvoření zdravých postojů v této oblasti. Je žádoucí, aby si žáci osvojili odpovědné chování, rozhodování a komunikaci v situacích souvisejících se sexuálním zdravím. Nebezpečí hrozí nejen z hlediska zdravotních rizik (přenosné choroby, HIV), ale i z hlediska celospolečenského v souvislosti s využíváním internetu, s komercializací sexu či sexuálním zneužíváním. K sexuální výchově přistupujeme systematicky, jelikož se jedná o dlouhodobé, záměrné, cílevědomé působení na žáka.

Při prevenci je vhodné využít preventivních programů, které lze přizpůsobit věku a vzdělání cílové skupiny. Informujeme žáky o rizikovém sexuálním chování, minimalizujeme projevy nesnášenlivosti, předsudky v oblasti vztahů, sexu a sexuální orientace. Lze propojovat zdravotní, sociální a výchovné intervence na toto téma.

Za škodlivé sexuální chování lze pokládat

- a) pokud ho dítě neprovádí v soukromí, ale na veřejnosti
- b) pokud vznikne podezření, že při něm zraňuje sebe nebo někoho dalšího
- c) pokud se ze sexuálního chování stane nutkavé chování - to znamená, že tomuto chování dítě věnuje tolik prostoru, že zanedbává svoje běžné povinnosti, hygienu, přátele, učení aj.

Doporučený postup při zjištění sexuálně rizikového chování

1. Jako první situaci řeší třídní učitel - na žáky působí při hodinách sexuální výchovy
2. Posoudí-li situaci jako vážnou informuje metodika prevence a výchovného poradce
3. Dále je třeba informovat vedení školy
4. Škola informuje zákonné zástupce a nabídne jim odbornou pomoc
5. Pokud ve svém chování žák nadále pokračuje nebo se jedná o patologii rodiny, škola se může obrátit na odborníka v této oblasti (psycholog, sexuolog, psychoterapeut...)
6. Zjištěné násilí (i sexuální) páchané na dítěti je škola povinna ohlásit Orgánům sociálně-právní ochrany dítěte nebo na Policii ČR

2.10 Poruchy příjmu potravy

Nemocem, které řadíme mezi poruchy příjmu potravy, se odborně říká mentální anorexie, bulimie a záchvatové přejídání. Tyto poruchy se nejčastěji objevují u dívek v adolescentním věku, mohou jimi trpět i chlapci. Bulimie a mentální anorexie se mohou

vyskytovat každá zvlášť nebo i obě zároveň. Cesta k uzdravení není jednoduchá, málokterá dívka (chlapec) se dokáže z bludného kruhu dostat bez pomoci odborníků.

Typické příznaky:

- rychlé zhubnutí (BMI index se dostane pod 17,5)
- zvracení s jakoukoliv argumentací
- vnímá sebe sama jako příliš tlustou/tlustého
- nespavost, nesoustředěnost
- při vzniku onemocnění může být puberta opožděna či zastavena
- poruchy příjmu potravy často doprovází kožní problémy a zhoršená kvalita vlasů

Doporučený postup při podezření nebo zjištění onemocnění

1. Informovat třídního učitele, výchovného poradce, metodika prevence a vedení školy
2. Třídní učitel informuje zákonné zástupce žáka
3. Pokud rodiče odmítají situaci řešit, je nutné se spojit s pediatrem a OSPOD a zjistit možnosti a limity pedagoga v řešení této situace
4. Doporučit nebo zprostředkovat kontakt s lékařem nebo psychologem

2.11 Týrání a zneužívání dětí

Pokud se objeví jakýkoli signál, že by dítě mohlo být týráno či zneužíváno, pokusit se zajistit výpovědi případných svědků, pokud žádní nejsou nebo jsou nevěrohodní, okamžitě kontaktovat příslušné orgány – OSPOD. Není nutný předchozí kontakt s rodiči, vždy je na prvním místě ochrana bezpečí dítěte. Je nezbytné postupovat velmi opatrně a citlivě s ohledem na závažnost podezření.

2.11.1 Fyzické týrání

Za fyzické (tělesné) týrání považujeme vědomé tělesné ublížení dítěti anebo nezabráněné ublížení či utrpení dítěte, včetně úmyslného otrávení nebo udušení dítěte – pokud je jasné či existuje důvodné podezření, že zranění bylo způsobeno anebo mu vědomě nebylo zabráněno. Tělesné týrání se rozlišuje podle své povahy na aktivní a pasivní.

Příznaky a změny chování při fyzickém týrání

1. Poranění, pohmožděnin nebo popáleniny na kůži dítěte nevysvětlitelného původu
2. Škrábance, vyražené zuby či častější výskyt zlomenin
3. Opakovaný výskyt těchto příznaků týrání
4. Nepravděpodobná zdůvodnění těchto poranění dítětem
5. Nechuť dítěte o těchto poraněních hovořit
6. Neochota dítěte odhalovat tělo (v teplých dnech), strach ze svlékání (při tělesné výchově)
7. Strach z rodičů, neochota se vracet domů
8. Zvýšená agresivita vůči ostatním spolužákům i učitelům

9. Sklony k sebetrýznění a sebepoškození
10. Útěky z domova, záškoláctví
11. Náhlé zhoršení prospěchu
12. Náhlá ztráta kamarádů - sociální izolace
13. Vyhybavé chování, obtíže v sociální komunikaci

2.11.2 Sexuální zneužívání

Za sexuální zneužívání dětí je považováno jakékoli nepatřičné vystavení dítěte sexuálnímu kontaktu, činnosti či chování. Zahrnuje jakékoli sexuální dotýkání, styk či vykořisťování kýmkoli, komu bylo dítě svěřeno do péče, anebo kýmkoli, kdo se s dítětem dostal do nějakého kontaktu. Pohlavní zneužívání se dělí na dotykové a bezdotykové.

Příznaky sexuálního zneužívání dětí

1. Poranění pohlavních orgánů
2. Záněty pohlavních orgánů.
3. Předčasné zahájení sexuálního života.
4. Bolesti břicha.
5. Noční pomočování.
6. Poruchy příjmu potravy.
7. Lítostivost, smutek, apatie, deprese
8. Vztek, hněv, agrese
9. Vyhybá se návratu domů, nespěchá domů

Primární prevence týrání a zneužívání dětí

Primární nespecifická prevence spočívá v posilování sebevědomí dítěte, schopnosti říci „ne“, podpoře funkčních sociálních vztahů aj. V rámci prevence by se škola měla zaměřit zejména na rozvoj schopnosti řešit konfliktní situace nenásilným a bezpečným způsobem. Děti by měly mít informace o nebezpečných situacích, kdo jim a jak může pomoci v případě ohrožení.

Primární prevence specifická spočívá zejména v seznámení dětí s jejich právy a povinnostmi a to adekvátně jejich věku. Děti by měly být seznámeny zejména s tím, že domácí násilí má různé formy a že násilné chování v rodině není omluvitelné. Za násilí vždy může ten, kdo jej koná, protože on si volí, jak se bude chovat. Žáci mají vědět, na koho se mohou v rámci školy obrátit se svými starostmi (školní psycholog, výchovný poradce, metodik prevence, třídní učitel, podle toho, komu dítě nejvíce důvěřuje). Žáci by měli umět rozlišit zdravé a nezdravé vztahy lidí.

Doporučené postupy při zjištění týrání či zneužívání dětí

1. Při podezření nebo zjištění zneužívání dítěte by měl učitel následné kroky diskutovat s výchovným poradcem, metodikem prevence a vedením školy
2. Učitel by neměl nutit dítě mluvit o detailech, ale spíše mu naslouchat a zprostředkovat

možnosti řešení situace

3. Pokud se dítě učiteli svěří nebo učiteli něco naznačí, učitel by měl dítěti naslouchat, snažit se mu porozumět, věřit mu
4. Po rozhovoru s žákem, je třeba udělat zápis z rozhovoru
5. Učitel by měl následně kontaktovat rodiče - účelem není pouze informování o problému, ale i o doplnění dosavadních informací, zda dítěti není v rodině ubližováno
6. V kontaktu s rodiči je nutné postupovat maximálně opatrně, nevyslovovat žádné dohady ani obvinění - pouze sdělit rodičům důvod obav o jejich dítě
7. V případě, že je podezření pravdivé a dítě je v rodině skutečně ohroženo, je pravděpodobné, že budou rodiče reagovat agresivně a zaujmou obrannou pozici ještě dříve, než je podezření zcela vysloveno
8. Pokud má pedagog podezření, že se násilí netýká jen dítěte, ale i jednoho z rodičů /matky, otce), je vhodné s ním hovořit také o samotě
9. V případě, že je dítě obětí zneužívání mimo rodinu, budou rodiče pravděpodobně ochotní spolupracovat a uvítají jakékoliv aktivity zaměřené na prokázání zneužívání či ubližování
10. Zjištění, že bylo jejich dítě fyzicky týráno či sexuálně zneužito, je pro rodiče velký šok
11. Rodiče mohou prožívat návaly hněvu s pocity viny a selhání
12. Je vhodné jim doporučit návštěvu psychologa
13. Pokud se potvrdí podezření učitele na tuto závažnou situaci, je vhodné kontaktovat odborníky a je nezbytné nahlásit tento problém OSPODU, případně Policii ČR

2.11.3 Syndrom CAN

Jedná se o jakoukoliv formu týrání, zneužívání a zanedbávání dětí, která je pro naši společnost nepřijatelná. Dítě nejčastěji poškozují jeho rodiče a další členové rodiny. Příznaky tohoto syndromu se projevují ve fyzickém vzhledu (modřiny, zranění, zlomeniny, vyražené zuby, aj.) i ve změně chování. Tyto změny odpovídají těm, jaké jsou uvedeny u fyzického týrání a sexuálního zneužívání dětí. Převažuje úzkost, zvýšená citová podrážděnost, agresivní chování, útek z domova, problémy se sociálními kontakty, izolovanost apod.

Primární prevence syndromu CAN a doporučený postup

Primární prevence spočívá ve stejných aktivitách jako v případě týrání a zneužívání dítěte. Je třeba žáky informovat o dětských právech, o hranicích, které by neměl rodič překročit, o tabu zónách na těle dítěte. Žáci by měli vědět, na koho se ve škole obrátit v případě potřeby. V případě zjištění a potvrzení syndromu CAN učitel už nepostupuje sám, a dle závažnosti informuje pediatra, OSPOD, místní oddělení Policie České republiky či dalšími odborníky. Pokud má učitel jistotu, že byl spáchán trestný čin, má ze zákona povinnost obrátit se na orgány činné v trestním řízení. Pokud má pouze podezření, zákon určuje školskému zařízení za povinnost nahlásit tuto skutečnost na OSPOD.

2.12 Sebepoškozování

Jedná se o záměrné destruktivní chování vůči sobě samému. Setkáváme se s ním zpravidla u dětí od 13 let a častěji u dívek. Sebepoškozování může být dlouhodobé i přechodné. U většiny případů jde o účelovou záležitost, která má charakter buď iniciačního obřadu (vstup do nějaké sekty či gangu), snahy získat pozornost okolí nebo způsobu, jak se vypořádat se svým psychickým stavem a neschopností zvládat problémy. Při pocítění fyzické bolesti mozek vylučuje opioidy pro její zmírnění. Při vysoké míře vyloučení těchto látek se člověk může dostat do stavu podobnému jako po požití omamné látky. Proto se v případech sebepoškozování setkáváme i s návykovostí.

Důvody pro sebepoškozování jsou různorodé:

- vztahy v rodině (rodinné problémy, rozvod rodičů, fyzické násilí...)
- vztah k sobě (vadí mi můj vzhled, moje chování, bezmocnost)
- vztahy s vrstevníky (šikana, posměšky, rozchod s partnerem)
- fyzická bolest přináší úlevu od psychických stavů (stres, deprese)
- nuda nebo ze zajímavosti

Nejčastější formy sebepoškozování:

- ostrým předmětem (nůž, žiletka...) - řezání do rukou či nohou
- žhavým předmětem či ohněm (cigareta, zapalovač, žehlička...)
- o tupý předmět (bití se, mlácení pěstí do zdi, aj.)
- píchání a škrábání se ostrými předměty (jehlou, kružítkem)
- extrémní kousání nehtů, vytrhávání vlasů
- lámání si kostí

Primární prevence sebepoškozování

Primární prevence spočívá zejména v posilování sebevědomí dítěte, podpoře kladného sebehodnocení, ochrany zdraví a podpoře funkčních sociálních vztahů. Preventivní aktivity by měly být zaměřeny na zvládnutí stresových situací či agrese bezpečným způsobem. Děti by měly mít dostatek informací o fenoménu sebepoškozování a měly by vědět, kdo jim může v tomto případě pomoci a na koho se obrátit - třídní učitel, metodik prevence, linka důvěry...

Doporučený postup při zjištění sebepoškozování u žáka

1. Pokud jsme svědky sebepoškozování, je třeba okamžitě zabránit žákovi v pokračování a ošetřit ho
2. Nejsme-li svědky, ale zjistíme tuto skutečnost, je třeba informovat třídního učitele, metodika prevence a vedení školy
3. Domluvit se s kolegy a vedením školy na dalším postupu
4. Vybraná osoba si s žákem promluví - snažte se vnímat svět jeho očima, dejte mu najevo, že vám na něm záleží, vyprávějte mu o sobě a hlavně nikdy neobviňujte, nekritizujte a nehodnoťte jeho chování, nechte mu prostor se svobodně otevřít, abyste zjistili, co ho trápí, nabídněte mu pomoc
5. Je vhodné se obrátit na odborníky v PPP či krizových centrech
6. Následně si pozvěte rodiče do školy, seznajte je se situací a nabídněte pomoc (kontakty)
7. O události pověřená osoba sepíše záznam
8. Dbajte vyšší pozornosti na žáka, který se sebepoškozuje

2.13 Negativní působení sekt a náboženských hnutí

Sekta či náboženské hnutí je relativně mladá a malá náboženská skupina. V tomto smyslu mohou být za sektu či hnutí označeny všechny malé křesťanské církve i nekřesťanské náboženské skupiny. Za negativní působení považujeme takové, kdy v dané náboženské skupině převažuje autoritářství, uzavřenost či psychická manipulace členů. Taková náboženská společnost své členy zneužívá a poškozují, aniž by si to často členové uvědomovali. Rizikovým faktorem, který zvyšuje pravděpodobnost vyhledání sekty či jiné ohrožující skupiny, je u mladistvých touha po něčem zakázaném, tajuplném, vzrušujícím a snaha se odlišit a dokázat si svou hodnotu. Činnosti takové náboženské skupiny mohou být spjaty s nelegálním chováním včetně užívání omamných a psychotropních látek jako marihuana, hašiš, LSD či sklonem k rizikovému sexuálnímu chování.

Príznaky:

- izolovanost vůči spolužákům, pocit výlučnosti
- udržování nekonformního opozičního postavení vůči všemu
- změna v oblékání a chování

Primární prevence negativního působení sekt a náboženských hnutí

- a) Vždy naslouchat svým žákům, mít přehled o tom, jaké jsou mezi nimi informace
- b) Nikdy striktně nekázat a neodsuzovat.
- c) Mluvit o existenci sekt a náboženských hnutí - poskytovat co nejobjektivnější informace
- d) Nikdy nezesměšňovat a nedegradovat „idoly“
- e) Na problematiku sekt pozvat odborníky a diskutovat téma s žáky

Doporučené postupy při zjištění rizikového chování

1. U každého podezření na výskyt tohoto problému musí být informován třídní učitel, ředitel školy a následně i zákonný zástupce
2. V odůvodněných případech lze kontaktovat i OSPOD
3. Je vhodné konzultovat situaci s odborníky
4. Pokud je členem sekty nebo náboženské skupiny celá rodina a neexistuje podezření na zanedbávání péče či jiný trestný čin, není možné do tohoto z pozice učitele zasahovat
5. Pedagog si musí stanovit cíle, kterých může ve své pomoci dosáhnout - zejména předávat žákům informace o existenci a rizicích sekt

3 DŮLEŽITÉ KONTAKTY

Školní poradenská pracoviště:

výchovný poradce = Mgr. Pavla Horáková (*horakova@2zsveseli.cz*)

metodik prevence pro 1. stupeň = Mgr. Dana Nováková (*koubova@2zsveseli.cz*)

metodik prevence pro 2. stupeň = Mgr. Filip Heyduk (*heyduk@2zsveseli.cz*)

Poradenská zařízení:

PPP České Budějovice - pracoviště Soběslav

1. Mgr. Blanka Bradáčová (psycholog)

E-mail = *blanka.bradacova@pppcb.cz*

Telefon = 722 971 961

2. Mgr. Monika Váchová (preventista)

E-mail = *monika.vachova@pppcb.cz*

Telefon = 724 831 375

Další poradenské instituce a krizová centra:

1. Krizové centrum pro děti a rodinu

Adresa: Č. Budějovice, Jiráskovo nábřeží 1549/10

2. Rodinné centrum RADOST

Adresa: Tábor, Kapitána Nálepky 2393

3. Středisko pro rodinu

Adresa: Č. Budějovice, Nádražní 47

4. Arkáda - sociálně psychologické centrum

Adresa: Písek, Husovo náměstí 2/24

Důležité telefonní kontakty:

Tísňová linka → 112

Linka bezpečí → 116 111

Rodičovská linka → 606 021 021

Hasičský záchranný sbor → 150

Zdravotnická záchranná služba → 155

Městská policie → 156

Policie ČR → 158

Pozn: Použité fotografie v tomto dokumentu mají pouze ilustrační charakter